

طب قانونی

رابعاً - شیر خوردن طفل قبل از تمام شدن دو سال از تولد او باشد.

خامساً - مقدار شیریکه طفل خورده است از يك زن و از يك شوهر باشد بنابراین اگر طفل در شبانه روز مقداری از شیر يك زن و مقداری از شیر زن دیگر بخورد موجب حرمت نمیشود اگرچه شوهران دو زن یکی باشد و همچنین اگر يك زن يك دختر و يك پسر رضاعی داشته باشد که هر يك را از شیر متعلق بشوهر دیگر شیر داده باشند آن پسر با آن دختر برادر و خواهر رضاعی نبوده و ازدواج بین آنها از این حیث ممنوع نمیشود.

ماده ۱۰۴۷ - نکاح بین اشخاص ذیل بواسطه (دامادی) مصادره ممنوع دائمی است:

- ۱ - بین مرد و مادر و جدات زن او از هر درجه که باشد اعم از نسبی و رضاعی.
- ۲ - بین مرد و زنیکه سابقاً زن پدر یا زن یکی از اجداد یا زن پسر یا زن یکی از احفاد او بوده است هر چند قرابت رضاعی باشد.
- ۳ - بین مرد بانث از اولاد زن او از هر درجه که باشد ولو رضاعی مشروط بر اینکه بین آن و شوهر زناشویی واقع شده باشد.

ابطال عقد نکاح

عقد نکاح فسخ یا بطلان یا بیذم مدت در عقد انقطاع منحل میشود (ماده ۱۱۲۰ قانون مدنی) موارد فسخ در قانون مدنی از ماده ۱۱۲۱ تا ۱۱۳۲ تصریح شده و در موارد خاص محتاج به خبره و مراجعه بپزشک است که عبارتند از:

- ۱ - جنون هر يك از زوجین که بموجب ماده ۱۱۲۱ حق فسخ برای طرف مقابل است.

ولی متأسفانه اجباری نیست و اختیاری است بطور کلی در موارد فوق مراجعه بپزشک قانونی یکی از نقطه نظر تعیین سن است چه در ابتداء در موقع گرفتن شناسنامه اولیای اطفال دقت نموده اند و بعضی ها مخصوصاً سن دختران را کمتر از سن واقعی بیان نموده اند بدیهی است این امر موقتی و از این بعد با دقتی که میشود اظهارنامه ولادت و شناسنامه بموقع گرفته شده و اشکال سنی پیش نخواهد آمد ولی از نقطه نظر مجازات و ضایعاتی که متوجه شده محتاج به ماینه و تشخیص بپزشک قانونی میباشد در ادیان و قوانین علاوه بر قابلیت صحی برای ازدواج مواعی نیز از برای ازدواج و صحت آن هست که در موارد ذیل تصریح شده.

ماده ۱۰۴۵ - نکاح با اقارب نسبی ذیل ممنوع است اگرچه قرابت حاصل از شبهه یا زنا باشد.

- ۱ - نکاح با پدر و اجداد و یا مادر و جدات هر قدر که بالا برود.
- ۲ - نکاح با اولاد هر قدر که پائین برود.
- ۳ - نکاح با برادر و خواهر و اولاد آنها تا هر قدر که پائین برود.

۴ - نکاح با عمات و خالات خود و عمات و خالات پدر و مادر و اجداد و جدات.

ماده ۱۰۴۶ - قرابت رضاعی از حیث حرمت نکاح در حکم قرابت نسبی است مشروط بر اینکه:

- اولا - شیر زن از حمل مشروع حاصل شده باشد.
- ثانیاً - شیر مستقیماً از پستان مکیده شده باشد.
- ثالثاً طفل لا اقل يك شبانه روز و یا ۱۵ دفعه متوالی شیر کامل خورده باشد بدون اینکه در بین غذای دیگر بشیر زن دیگر را بخورد.

کرده اند که عبارت از حالت زنی است که نطفه در او منعقد شده و آن نطفه را در بر دارد تعریف اخیر کامل نیست چه در زنانیکه حاملگی خارج رحم دارند و بعلمی نموان موقوف شده و تغییر شکل داده درید نشان ممکن است مادام العسر بماند دیگر نمیتوان آنها را حامله نامید یا در زنانیکه بچه آنها در شکمشان تلف شود و مدتی بماند در اینحال حاملگی نیست بلکه مانند جنین مرده است پس برای حاملی دو شرط لازم است یکی آنکه به نطفه انسان زن جا بدهد و دیگر آنکه باو غذا بدهد حاملگی را میتوان بطور کلی بدو دسته تقسیم نمود یکی داخل رحمی و دیگری خارج رحمی گرچه از نقطه نظر طبی اقسام دیگر هم قائل شده اند .

حاملگی داخل رحمی ممکن است ساده - دو قولی یا چند قولی و مرصی باشد .

حاملگی خارج رحمی نیز از نقطه نظر طبی و محل واقع شدن تخم (نطفه) در لوله و غیره بانواع چند تقسیم شده از نقطه نظر حقوقی تعیین حاملگی برای تعیین نسب وارث و اجرای مجازات مورد احتیاج است و موادی در قانون پیش بینی شده (ماده ۱۱۵۸ تا ۱۱۶۷) در ماده ۱۱۵۸ طفلی را که کمتر از ششماه و بیشتر از دوماه از تاریخ نزدیکی شوهر بدنیا آید ملحق بشوهر نمیداند علت آن طول مدت باروری است چه مطابق اصول طبی معمولاً طفلی که کمتر از ششماه داشته باشد قابل زندگانی نیست و برای زندگانی نمودن باید پیش از ششماه داشته باشد همچنین مدت حاملگی را بیشتر از ۳۰۰ روز نمیدانند و این حد را بعنوان حد اکثر معین نموده اند گرچه ندرتاً بیش از آنهم دیده شده ولی معمولاً کمتر از آن است پس بطور کلی در بعضی موارد تعیین حاملگی یا باروری زن طرف احتیاج قاضی یا مستنطق است و تعیین آن از کارهای خبره یعنی پزشک است .

برای تشخیص حاملگی باید بهلائم حاملگی مراجعه نمود این علائم بر دو قسم اند : علائم احتمالی و علائم قطعی .

- II - عیوب مرده که موجب حق فسخ برای زن است و در ماده ۱۱۲۲ بشکل ذیل پیش بینی شده .
- ۱ - عنین بشرط اینکه بعد از گذشتن مدت یکسال از تاریخ رجوع زن بها کم رفع نشود .
 - ۲ - خصی .
 - ۳ - مقطوع بودن آلت تناسل .
- I - عیوب زن که برای مرد موجب حق فسخ است و در ماده ۱۱۲۳ تصریح شده .
- ۱ - قرن .
 - ۲ - جزام .
 - ۳ - برص .
 - ۴ - افضاء .
 - ۵ - زمین گیری .
 - ۶ - نابینائی ازهر دو چشم .

این عیوب در صورتی موجب حق فسخ است که در حال عقد وجود داشته و زوجین هم قبل از عقد عالم با امراض مذکوره در طرف دیگر نبوده باشند در صورتیکه عالم با امراض بوده بعد از عقد حق فسخ نخواهند داشت مگر در جنون و عنین مرد که هرگاه بعد از عقد هم حادث شود موجب حق فسخ برای زن خواهد بود .

ماده ۱۱۲۷ شرط دیگری نیز دارد و میگوید هرگاه شوهر بعد از عقد مبتلا بیکي از امراض مقاربتی گردد زن حق خواهد داشت که از نزدیکی با او امتناع نماید و امتناع بعلمت مزبور مانع حق نفقه نخواهد بود .

سایر موارد فسخ محتاج به ماینه پزشک نیست .

طلاق از حقوق مخصوصه مرد است و موارد و اقسام آن در قانون مدنی از ماده ۱۱۳۳ که میگوید مرد میتواند هر وقت که خواهد زن خود را طلاق دهد تا ماده ۱۱۵۷ تصریح شده .

حاملگی یا باروری

حالت زن است در تمام مدتیکه نطفه انسانی در داخل بدن زن در حال نمو است (پینارد) بعضی نیز چنین تعریف